

[Bilgrav-Nielsen]

med, at det betyder, at der på trafikområdet nu bliver gennemført en kontant nyorientering på en række felter. Det er miljøet og ressourcensynet, der sættes i stedet, og derfor lægges der også op til, at et par felter, som er aftalebelagt – skal vi sige det på den måde – skal forhandles med de partier, der har været med i aftalerne.

Men der er ingen tvivl om, at regeringen lægger op til en forhandling om f.eks. de nordjyske motorveje, således at der dér kan spares penge til at gennemføre andre mere nødvendige og mere grønne trafikprojekter. Der kan heller ikke være tvivl om, at den samlede regering og regeringens folketingsgrupper står samlet bag dette forhandlingsønske.

Dernæst vil jeg gerne fremhæve en anden glædelig sag, der er blevet klaret flot. Det er Danmarks holdning til og indflydelse på det nye europæiske koncessionsdirektiv, som det hedder, vedrørende efterforskning og indvinning af olie.

Det var simpelt hen et flot stykke arbejde – grundlagt af Energiministeriet og energiministeren og gennemført ved en samlet indsats af de ministre, der nu var involveret i det. Men først og fremmest var det energiministerens indsats, et flot stykke arbejde, der fint følger de linjer, der har ligget i dansk energipolitik.

Jeg kan konkludere, at Det Radikale Venstre har været yderst tilfreds med de resultater, vi har opnået gennem det seneste år. Vi synes, vi kan konstatere, at store dele af det regeringsgrundlag, vi fik beskrevet og aftalt, er gennemført i fin stil. Det er den stil, vi gerne vil følge. Samarbejde og selvstændighed er et radikalt motto. Og der er nu et år til at få de spørgsmål med, vi endnu ikke har nået, og få de spørgsmål pudset bedre af, som trænger til en afpudsning.

Vi ved jo nemlig, at der skal være et folketingsvalg senest den 11. december næste år. Det skal jeg ikke sige mere om, for valgudskrivelse er jo et anliggende for statsministeren at tage stilling til.

Men jeg skal slutte af med at anbefale finanslovsforslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Nu har vi hørt det radikale indlæg, men vi har ikke fået svar på det spørgsmål, som jeg

har stillet og atter vil stille til økonomiministeren: Da Det Radikale Venstre indtrådte i den nuværende regering, forpligtede partiet sig så ikke til at respektere forlig, som regeringen er bundet af? Økonomiministeren siger her i dag, at Det Radikale Venstre hverken har lod eller del i f.eks. Storebæltsaftalen. Det er bl.a. på den baggrund, jeg spørger økonomiministeren og Det Radikale Venstre, om man ikke respekterer de forlig, som regeringen er bundet af.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er ikke min fejl, at Folketingets tid bliver brugt til denne type diskussioner, for det er et ganske overflødigt spørgsmål, hr. Gammelgaard stiller. Hr. Gammelgaard ved udmærket godt, at da KVR-regeringen blev dannet, var den bundet af de forlig, som de forskellige partier i regeringen var bundet af til anden side, f.eks. SU-reformen, hvor Det Radikale Venstre, S og SF havde indgået en aftale, nøjagtigt som Storebæltsaftalen gjaldt, selv om Det Radikale Venstre ikke deltog i det forlig. Det gælder stadig væk. Ellers kan man jo ikke arbejde i Folketinget.

Jeg hørte Det Radikale Venstres finansordfører, hr. Bilgrav-Nielsen, sige, at der i trafikhandlingsplanen er aftalebelagte områder, der skal forhandles med aftalpartierne. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at det forlig selvfølgelig gælder, men Det Radikale Venstre har ingen lod og del i Storebæltsforliget. Vi har ikke deltaget i det, men vi respekterer, at det er indgået, at der er et flertal for en anlægslov, og at det er i fuld gang med at blive gennemført.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Hr. Bilgrav-Nielsen undrer sig over, hvad den så vigtige forskel skulle være på tilskud og fradrag. Svaret er ganske enkelt: Forskellen er antallet af job. Der er flere job i en fradragsordning, end der er i en tilskudsordning.

Hertil kommer det rent principielle, at en tilskudsordning øger de offentlige udgifter; en fradragsordning sænker de offentlige udgifter.

Jeg kan til støtte for det synspunkt henvise til et notat udarbejdet af Finansministeriet den 10. november 1993. I det notat opgør Finansministeriet – og beregningen er endda foretaget efter skattereformens fulde gennemførelse i 1998 marginalskattemæssigt – at man med en